

भवन्तीत्युपपन्नम् । अथ कुदिनान्याह । भूदिनानि शरवेद-
भूपगोसप्तसप्ततिषयोऽयुताहताः १५७७६१६४५००० ।
मन्त्रमास्तु भगणैर्विवर्जिता यस्य तस्य कुदिनानि तानि
वा ॥ एषामुपपत्तिः प्रागेयोक्ता । एकस्मिन् रविषये
यावन्तो मन्त्रमाः स्युस्तावन् एवैकोना रविषायनदिवसा
भवन्ति । यतो रविः प्राग गत्वा एकं पर्ययं गतः ।
अतो भगणसंख्ययोना मन्त्रमाः कक्षा भवन्ति । एव-
मन्येभामपि यक्षाणां कुदिनानि स्युरित्युपपन्नम् प्रमि-
ददानीं कलिगतादयहर्गणादिकमाह । “कलिगतादय
वा दिनसंचये दिनपतिर्भुजप्रभृतिस्तदा । कलिसुख-
भुवकेण समन्वितो भवति तद्व्युगणोद्भवस्त्रेचरः” सि० शि०
“अत्र कलिगताहर्गणोऽयं विशेषः । शुक्राद्यो वारो
गणनीयः । यतः कल्पागताहर्गणात् कलिसुखे शुक्र-
वारी भवति । तत्र च वे यक्षास्तो भुवसंज्ञाः कल्-
पिताः । तद्व्युगणभवः स्त्रेचरश्च कलिसुखभुवकेण
समन्वितः कार्य इत्यत्र यासनापि दृग्गमा । इदानीं कलि-
सुखयज्ञानाह” प्रमि० । “साद्विरामाग्नयः १२७० कनि-
रामाङ्का ६३१ वेदवेदाङ्कचन्द्रा १६४४ विलिप्ताः
क्रमात् । षड्रसाङ्काव्यो ७६६६ ऽङ्काभवेदाव्यो
४४०६ वेदषट्क.अभूपाभ्रभूसंमिताः १०१६०६४ । वेद-
चन्द्रद्विवेदाविनागाः ८४४४२१४ करद्वयविवेदाव्ययैलं
७४४२२ भवेयुः कुजात् । द्वापरान्तभ्रुवाचक्रशुद्धास्तया
स्त्रयतङ्केन्दुतङ्केन्दुपातोद्भवाः” सि० शि० “कुजप्दीनां सर्वेषां
भ्रुवाचक्रशुद्धाः पठिता लाववार्धम् स्ववार्धमिदम्” प्रमि०

कल्यादी यक्षाः ।

मं.	वु.	यु.	यु.	य.	रतं.	चंतं.	चंपा
११	११	११	११	११	२	४	५
१६	२७	२६	२८	२८	१७	५	३
३	२४	२७	४२	४६	४५	२६	१२
५०	२६	२६	१४	२४	२६	४६	५८

अत्र बाबावबोधार्थं रूपमहर्गणं कृत्वा यक्षाणां सायन
दिनगतयः साधिताः ।

र	चं	मं	वु	यु	यु	य	उ	पा
०	१२	०	४	०	१	०	०	०
५६	१०	२१	५	४	२६	२	६	२
८	२४	२६	२२	५६	७	०	४०	१०
१०	५२	२८	१८	६	४४	२२	५२	४८
२१	०	७	२८	६	१५	५१	५६	२०

दिनगणः स्वधर्माद्योना भाग इति प्रत्यहमेकोनपष्टिः
कला गृहीताः । शेषावयवेन सतिभागैः सप्तभिर्दिनै-
रेका कला भवति” प्रमि० ।

खगोले सप्त वायुस्त्वान्वा” सि० शि० उक्ताः यथा “भूवायु-
रावह इह प्रवहस्तद्वर्द्धः स्यादुहस्तदनु सवहसंज्ञकश्च ।
अन्यस्ततोऽपि सुवहः परिपूर्वकोऽस्माद्वाहः परावह इमे
पवनाः प्रसिद्धाः । भूमेर्वहर्द्वाद्य योजनानि भूवायुरत्वास्व-
दयित्युदाद्यम् । तद्वर्द्धगो यः प्रवहः, स नित्यं प्रत्यग्वृत्ति-
स्तस्य तु मध्यसंस्था । नक्षत्रकक्षा खचरैः समेतो यस्या-
दतस्तेन समाहृतोऽयम् । भपञ्जरः स्त्रेचरचक्रयुक्तो
भ्रमत्वज्जहं प्रयहानित्येन” । श्रीपतिः “स्त्रादायहः
प्रवह उहहसंवहौ च स्त्राद्वहः परिवहश्च परा-
वहश्च । स्त्रात्वाः क्रमेण मदतामिह सप्तसंस्था विश्व-
म्भरापयनभावहमाकुरेके” ।

मतभेदेन भूगोलभगोलयोरुत्थाचलत्वविप्रतिपत्तौ
भगोलस्यैव भ्रमश्च सि० शि० भू०को० निरूपितं
यथा “यान्तो भचक्रे लघुपूर्वजत्वा खेटास्तु तस्याच-
रशीघ्रगत्या । कुलाचलचक्रसंभवागत्या यान्तो न कोटा
इव भान्ति यान्तः” सि० शि० । आर्यभट्टमते तु भूमेरेव
चलनं व्यवस्थापितं यथा

“अनुलोमगतिर्नैत्यः पश्चत्यचलं विजोमगं यद्वत् । अच-
लानि भानि तद्वत् समपश्चिमगानि लङ्कायाम्” । अनेन
भूमेरेव गतिपराङ्मुखस्य भ्रमणभ्रम इत्युक्तम् तेन च
भचक्रस्थानां गृहणासुदयास्तमयनिमित्तं भ्रमणमङ्गी-
कृतम् यथा “उदयास्तमयनिमित्तं प्रयत्नेन वायुना
क्षिप्तः । लङ्कायां समपश्चिमगोभपञ्चस्थोपहोभ्रमति”
अत उदयस्तमयनिमित्तत्वेन यहगतिस्त्रीकारेण कालभेदे
शुक्रादीनामिह रवेरुदयास्तमयाभावात् न गतिमत्त्वं
प्रत्यहसुदयास्तमयौ तु तस्य भूगत्यैव सम्भवतः भूमिदृ-
त्ताङ्गेनाष्कादनादृष्टशब्दाभावेनास्तत्वमिति भेदः । अत्रेदं
बोध्यम् यहगतिस्त्रीकारेणैव सर्वोपपत्तौ भूगतिस्त्रीकारो-
ऽनर्थक इत्यभिप्रेत्य श्रीपतिना आर्यभट्टमतमुपन्यस्य तत्र
दूषणसङ्का भगोलस्यैव भ्रमणरूपपादितं यथा “नैस्यो-
विजोमगमनादचलं यथावद्भा मन्वते चलति नैवमिहा-
भ्रमेण । लङ्कासमापरगतिप्रचलदभचक्रमाभाति सुस्विर-
मपीति वदन्ति केचित् । यद्येवमम्बरचराविहगाः खनीड-
मासादयन्ति न खलु भ्रमणे धरित्वाः । किन्त्वाम्बुदा अपि
न भूरिप्रयोसुषः स्युर्देगस्य पुर्यगमनेन चिराय हन्त ।